

LAKITELEK POLGÁRMESTERE

6065 Lakitelek, Széchenyi krt. 48.

Telefon: 06-(76) - 449-011, 449-003

Fax.: 06-(76) - 449-055

Dr. Erdő Péter, bíboros
Magyar Katolikus Püspöki Konferencia elnöke
1014 Budapest, Uri u. 62.sz.

Dr. Bölcskei Gusztáv, püspök
Magyarországi Református Egyház Zsinatának lelkeszi elnöke
Debrecen, Kálvin tér 17.sz.

Dr. Gáncs Péter, a Magyarországi Evangélikus Egyház
elnök-püspöke
Budapest, Üllői u. 24. sz.

Főtisztelendő Bíboros Úr!
Főtisztelető és Főtisztelendő Püspök Urak!

Bevallom, nem vagyok a különböző egyházak liturgiájában járatos, csupán egy római katolikus hitű, magyar ember. Emellett egy település polgármestere. Egy olyan településé – Lakiteleké – amelynek polgárai a tavalyi évben fél árbocra eresztett Országzászlót állítottak, valamint felállították az Emlékezés Harangját. Az Emlékezés Harangja Lakiteleken minden délután fél öt órakor, a trianoni békediktátum aláírásának időpontjában egy perces harangzúgással emlékeztet bennünket Magyarország halálára, és egyben hirdeti a feltámadásba vetett reményünket.

Keresztény magyar emberként mély döbbenettel olvastam Magyarország 3 történelmi egyháza – közöttük az én egyházam – vezetőjének levelét, mely szerint nem zúgnak június 4-én a templomi harangok a megemlékezések részeként. Nem tudtam, hogy templomi harangok – ahogyan az a levélben szerepel – csak „istentiszteleti alkalmakkor, illetve az egyház liturgikus rendjéhez kapcsolódva szólnak.” Most sem tudom, valóban így van-e ez. Csak azt tudom, hogy nagy veszély idején félreverik a templomi harangokat. És hogy ha kell, ágyút is lehet belőlük önteni. És hogy 1920. június 4-én délelőtt, két órán át zúgtak a harangok a maradék Magyarország teljes területén. És hogy 1940. szeptember 11-én a magyar honvédek a Szent-Mihály templom harangjainak zúgása közepette vonultak be Kolozsvárra. És hogy 1990. június 4-én Székelyudvarhely valamennyi magyar templomában 10 percen át zúgtak a harangok a békediktátum aláírásának időpontjában.

A levelet olvasva csak ültem a számítógép monitorja előtt, fél órával a lakiteleki Trianon megemlékezés előtt. Bevallom, elkapott az indulat. Ugyanazt éreztem, mint amikor 2004. december 5. előtt Gyurcsány Ferenc érvelését hallgattam arról, hogy miért kell nemmel szavazni azon a bizonyos népszavazáson. Önmagában logikus, koherens érvelés. Mégis elfogadhatatlan. Ha másért nem, hát azért, mert a trianoni harangok szólnak/szólnának mindazokért, akik élete – közvetlenül, vagy közvetve – a békediktátum következtében tört derékba. A szülőföldjükről elűdözöttekért. A békediktátum következtében kirobant második világháború áldozataiért. Az elhurcolt zsidókért. A baltával lefejezett székelyekért. A több tízezer, kiirtott délvidéki magyarért. A szintén több tízezer, elhurcolt és elpusztított kárpátaljai magyar férfiert. A kitelepített felvidéki magyarokért. A történelmi egyházak tagjaiért. És a magyar történelmi egyházak válasza, mintha csak egy áramszolgáltató, vagy

egy telefontársaság hivatalos levelét olvasnánk: „Kérésének sajnos nem áll módunkban eleget tenni”, „válaszunk elfogadását kérve”, etc.

Bár a válasz nem nekem szólt, de római katolikus magyarként engem is érintett. És csak azért ragadtam tollat, hogy a legmélyebb tisztelet mellett hangot adjak annak, hogy számomra, mint érintett számára, ez a válasz nem elfogadható.

A magyar feltámadásba vetett reménnyel és a legmélyebb tisztelettel üdvözli Önöket:

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'Felföldi Zoltán'.

Felföldi Zoltán
Lakitelek polgármestere

Lakitelek, 2012. június 4.